

til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører har tidligere meget stærkt gjort gjældende, at man dog ikke kunde paalægge en Minister Ansvar for at have gjort en Udgift, naar han var forpligtet til at gjøre den. Den ærede Ordfører har meent, at naar en Udgift skal skee, maa den ogsaa kunne skee. Dette forekommer mig at være i særdeles Grad Tilfældet netop ved disse to Spørgsmaal, som nu foreligge, baade ved Pensionsspørgsmaalet og ved Spillepremie-spørgsmaalet. Der er en Forpligtelse for Vedkommende til at udbetale Summerne; en Forpligtelse er der, siger den ærede Ordfører, saa er der ogsaa en Berettigelse dertil, og deri forekommer det mig, at han har Ret, men derved forekommer det mig ogsaa, at han kommer i Strid med sin Opfattelse af de to Spørgsmaal, som her foreligge. Den ærede Ordfører henviste til Finantsloven og udtalte, at det, der savnedes, var Hjemmelen i Finantsloven; men det er dog ikke saa; thi Hjemmelen i Finantsloven er tilstede ved den calculatoriske Bevilling af Pensionsbeløbet. Pensionsbeløbet er bevilget calculatorisk i Finantsloven, fordi det ikke paa den Tid endnu kan beregnes. Overstridelsen finder Sted i Henhold til en gjældende Lov, og følgerlig forekommer det Minoriteten, at her ingen Billigelse kan være nødvendig.

Bed den 22de Antegningspost, som endnu ikke er berørt, skulde jeg dog gjøre opmærksom paa, at den hele Question i en endnu væsentligere Grad end de andre er reent formel. Sagen er den, at det er en Post, som forekommer to Gange. Det er et Tilskud fra Sorø Akademi til den polytechniske Lærestanstalt, der som Saadant, som Tilskud, som Udgift for Sorø Akademi er bevilget i en Tilslægsbevillingslov, men som Udgift for den polytechniske Lærestanstalt er Summen ikke bevilget; den er bevilget som Indtægt, men ikke som Udgift. Den er bevilget som Indtægt derved, at Sorø Akademi har faaet Ret til at gjøre Tilskuddet, men til Udgift for den polytechniske Lærestanstalt er den formelt ikke bleven bevilget. Det er jo aldeles formelt, som jeg tillod mig at bemærke, men vil man strengt holde sig til Formen, er det forekommet Minoriteten i Udvalget, at her maatte en Billigelse finde Sted.

Nofenørn: Jeg vilde blot tillade mig at udtale, hvorfor jeg er i det Fleertal, som holder paa, at Pensioner, forsaavidt de ikke have kunnet bestrides af det i Finantsloven til Pensioner opførte Beløb, behøve en Billigelse, og hvorfor jeg fremdeles er af den Mening. Grunden dertil er den, at naar det udtales fra den modsatte Side, at der er en Forpligtelse til at udbetale Pensioner, saa forespørger der mig den Betragtning, at der kan være Tilfælde, hvor der ikke er en naturlig Forpligtelse, men derimod en fra Regjeringens Side — om jeg maa bruge dette Udtryk — selvstændig Forpligtelse, og det er det Hensyn, der gjør, at jeg fremdeles maa fastholde den Mening, at enhver Pension, til hvis Udredelse der udkræves en Sum, der overstrider Pensionsbeløbet i Finantsloven, maa udtrykkelig billiges.

Ordføreren: Den ærede Landstingsmand for 1ste Kred. (Madsvig), som først tog Ordet for Mindretallet, gjorde opmærksom paa, at naar en Sum er bevilget calculatorisk i Finantsloven, og den kommer til Udbetaling efter lovbestemte Regler, saa gjælder den samme Grund for den Slags Udgifter, som naar Bevillingen i Finantsloven gaaer ud paa en Gjenstand. Det er denne Betragtning, som jeg ikke kan anerkjende for rigtig. Ved Spørgsmaal om Gjenstande er det udtrykkeligt udtalt i Finantsloven, at det, Bevillingen gaaer ud paa, er den samlede Gjenstand, Quantiteten af Gjenstanden, hvorimod det Andet, den calculerede Sum, slet ikke fremtræder paa denne Maade. Det blev dernæst udhævet, at Overstridelsen ikke er vilkaarlig; det er ingen Conduitesag, men en Udgift i Henhold til en bestaaende Lov. Jeg skal dertil dog gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være en forunderlig Modsigelse, naar Finantsloven siger: enhver Wage, enhver Pension, som vi kjende, skal bevilges gennem Finantsloven, hvorimod naar der opstaaer en ny Pension i Aarets Løb, da behøves der slet ingen Bevilling, om endogsaa Pengene ikke strække til; de bekjendte Udgifter skulle bevilges, de ubekjendte behøve ingen Bevilling. Dette forekommer mig at være en Modsigelse. Den ærede Landstingsmand har heller ikke berørt, hvad jeg